

отъ 1638 г., изпратено отъ София до Републиката, дубровнишките посланици съобщаватъ, че тѣхнитѣ сънародници въ Прокупле се оплакали отъ действията на назъръ-бея въ Скопие. Последниятъ задържалъ и запечаталъ безъ всекакво основание вълната, която дубровнишките търговци били приготвили за износъ.¹⁾ За да се избегнатъ всекакви произволи отъ страна на турцитѣ и въ това отношение, посланицитѣ съвѣтвали търговцитѣ да не позволяватъ на чужди търговци да изнасятъ вълна подъ дубровнишко име.²⁾

За голѣмия износъ на вълна отъ скопската областъ сведенията сж доста изобилни. Мнозина пжтешественици, които минавали презъ 16 и 17 в. презъ Скопие споменуватъ за този износъ. Когато по-късно, къмъ края на 17 в., дубровнишката търговия западнала съвсемъ почти въ всички области на полуострова, тогава Лука Барка, като посланикъ на републиката въ Цариградъ, далъ обширенъ докладъ за възможноститѣ отъ възстановяване на тази търговия. Специално за износа на вълна той предвиждалъ следната възможностъ: „Да се основе една търговска кжца въ Прищина и Нови-Пазаръ за търговия съ вълна, като се държи връзка и съ другитѣ пазари и споредъ консумацията на вълната ще се действува на пазаритѣ въ Венеция, Анкона. . . И за да се държатъ разумни цени, тѣзи които работятъ тази търговия сж длъжни да внимаватъ много. За да бждатъ винаги задружни и въ съгласие, въ тази работа трѣбва да има единъ шефъ на търговията, който да бжде много предпазливъ при покупката на вълната и да държи постоянни нейнитѣ цени т. е. при покупката на голѣмитѣ партиди. . . . Ако се постави по другъ начинъ тази търговия съ вълна тя не би могла да вирѣе и затова трѣбва да се задоволимъ съ частъ отъ онези партиди, които биха могли да се съединятъ. . . . Досега тази търговия е била отправяна за Дурацо, и за да я върнемъ къмъ нашата страна трѣбва да се постъпи тактично“³⁾.

Този докладъ на дубровнишкия посланикъ не можалъ да подпомогне за възстановяване дубровнишката търговия въ югозападнитѣ области на Балканския полуостровъ. Венеция успѣла отново да отклони износа на стоки презъ Драчъ, като изолира посредническата роль на дубровнишките търговци.

¹⁾ „... arivamo in Procupie dove si lamentarno i nostri mercanti che il Nabor beg di Uscopia chi haveva ritenuto e sigilato la lane...“ Писмо отъ София на Л. Сорго е Gio Menze отъ 28. VI. 1638 fasc. 89 № 2215.

²⁾ п. т.

³⁾ „... Per il stabilimento del negozio di lane si doverebbe fermare casa in Prischina et Novo Pasaro per tenere corrispondenza di altre piazze circonvicine et secondi il consumo che delle lane si farebbero in Venezia et Ancona non si potrebbero regolare a fare la vicette e tenere prezzi ragionevoli et quelli che sarano sopra questo negozio della lana si guardino bene et per esser sempre uniti et di accordo, che anchora in questo affare debba essere un capo del negozio et andare molto cauto nel comprare la lana et stare fermo sopra li prezzi deli dette lane cioé per quelli che si comprano a partite grosse... non potra susistere tal negozio di lane, et bisogna contentarsi nelli principii di quelle partite che si potranno radunare senza andare con furia mentre si sono instradate tali lane per via di Durazzo e per stornarli per il paese nostro bisogna andare con dovezza...“ fasc. 37 № 1784. Memoria на Л. Барка отъ 1699 г.